

Dziennik Urzędowy L 186

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 64

27 maja 2021

Spis treści

I Akty ustawodawcze

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/840 z dnia 20 maja 2021 r. ustanawiające program wymiany, pomocy i szkoleń w dziedzinie ochrony euro przed fałszowaniem na lata 2021–2027 (program „Perykles IV”) i uchylające rozporządzenie (UE) nr 331/2014 1

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2021/841 z dnia 19 lutego 2021 r. zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) nr 640/2014 w odniesieniu do przepisów dotyczących niezgodności związanych z systemem identyfikacji i rejestracji bydła, owiec i kóz oraz dotyczących obliczania poziomu kar administracyjnych w odniesieniu do zwierząt zgłoszonych w ramach systemów pomocy lub środków wsparcia związanych z produkcją zwierzęcą 12
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/842 z dnia 26 maja 2021 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 307/2012 w odniesieniu do wymogów przejrzystości i poufności na potrzeby unijnej oceny ryzyka stwarzanego przez substancje podlegające kontroli ⁽¹⁾ 16
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/843 z dnia 26 maja 2021 r. w sprawie odnowienia zatwierdzenia substancji czynnej cyjazofamid, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 ⁽¹⁾ 20

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DECYZJE

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2021/844 z dnia 26 maja 2021 r. w sprawie zakończenia postępowania antysubsydyjnego dotyczącego przywozu niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Turcji..... 26
  - ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2021/845 z dnia 26 maja 2021 r. zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2019/1202 w odniesieniu do oznaczania skłonności nagromadzeń pyłu do samozapalenia 28
-

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/238 z dnia 8 lutego 2019 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 37/2010 w celu sklasyfikowania substancji owotransferyna w odniesieniu do jej maksymalnego limitu pozostałości (Dz.U. L 39 z 11.2.2019)..... 32
- ★ Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/810 z dnia 20 maja 2021 r. zmieniającego rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/2021/808 w odniesieniu do przepisów przejściowych dotyczących niektórych substancji wymienionych w załączniku II do decyzji 2002/657/WE (Dz.U. L 180 z 21.5.2021)..... 33

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2021/840

z dnia 20 maja 2021 r.

ustanawiające program wymiany, pomocy i szkoleń w dziedzinie ochrony euro przed fałszowaniem na lata 2021–2027 (program „Perykles IV”) i uchylające rozporządzenie (UE) nr 331/2014

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 133,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia i państwa członkowskie postawiły sobie za cel ustanowienie środków niezbędnych do używania euro jako jednej waluty. Środki te obejmują ochronę euro przed fałszowaniem i związanymi z tym nadużyciami finansowymi w celu zapewnienia efektywności gospodarki unijnej i zapewnienia stabilności finansów publicznych.
- (2) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1338/2001 ⁽³⁾ przewiduje wymianę informacji, współpracę i wzajemną pomoc, ustanawiając tym samym zharmonizowane ramy ochrony euro. Skutki tego rozporządzenia zostały rozszerzone rozporządzeniem Rady (WE) nr 1339/2001 ⁽⁴⁾ na te państwa członkowskie, które nie przyjęły euro jako swojej jednej waluty, tak aby zapewnić równoważny poziom ochrony euro w całej Unii.
- (3) Działania mające na celu propagowanie wymiany informacji i personelu, pomoc techniczną i naukową oraz specjalistyczne szkolenia przyczyniają się w znaczącym stopniu do ochrony jednej waluty Unii przed fałszowaniem i związanymi z tym nadużyciami finansowymi, a w związku z tym do osiągnięcia wysokiego i równoważnego poziomu ochrony w całej Unii, jednocześnie dowodząc zdolności Unii do zwalczania poważnej przestępczości zorganizowanej. Takie działania mogłyby również pomóc w rozwiązaniu wspólnych problemów związanych ze zwalczaniem przestępczości zorganizowanej, w tym prania pieniędzy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 378 z 19.10.2018, s. 2.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 13 lutego 2019 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz stanowisko Rady w pierwszym czytaniu z dnia 13 kwietnia 2021 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym). Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 18 maja 2021 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1338/2001 z dnia 28 czerwca 2001 r. ustanawiające środki niezbędne dla ochrony euro przed fałszowaniem (Dz.U. L 181 z 4.7.2001, s. 6).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1339/2001 z dnia 28 czerwca 2001 r. rozszerzające działanie rozporządzenia (WE) nr 1338/2001 ustanawiającego środki niezbędne dla ochrony euro przed fałszowaniem na państwa członkowskie, które nie przyjęły euro jako swojej jednej waluty (Dz.U. L 181 z 4.7.2001, s. 11).

- (4) Program ochrony euro przed fałszowaniem przyczynia się do zwiększania świadomości wśród obywateli Unii, zwiększając ich zaufanie do tej waluty oraz poprawiając ochronę euro, zwłaszcza poprzez nieustanne upowszechnianie rezultatów działań wspieranych w ramach tego programu.
- (5) Należyta ochrona euro przed fałszowaniem jest kluczowym elementem składowym bezpiecznej i konkurencyjnej gospodarki unijnej, co wiąże się bezpośrednio z unijnym celem poprawy skuteczności funkcjonowania unii gospodarczej i walutowej.
- (6) Dotychczasowe wsparcie takich działań, poprzez decyzje Rady 2001/923/WE⁽⁵⁾ oraz 2001/924/WE⁽⁶⁾, które zostały następnie zmienione i rozszerzone decyzjami Rady 2006/75/WE⁽⁷⁾, 2006/76/WE⁽⁸⁾, 2006/849/WE⁽⁹⁾ i 2006/850/WE⁽¹⁰⁾ oraz rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 331/2014⁽¹¹⁾, umożliwiło intensyfikację działań Unii i państw członkowskich w dziedzinie ochrony euro przed fałszowaniem. Cele programu w zakresie ochrony euro przed fałszowaniem dla poprzednich okresów zostały osiągnięte.
- (7) W 2017 r. Komisja przeprowadziła ocenę śródkresową wieloletniego programu działania ustanowionego rozporządzeniem (UE) nr 331/2014 (zwanego dalej „programem »Perykles 2020«”), popartą niezależnym sprawozdaniem. Sprawozdanie zawierało zasadniczo pozytywną opinię na temat programu „Perykles 2020”, wyrażono w nim jednak obawy dotyczące ograniczonej liczby właściwych organów zgłaszających się do prowadzenia działań w ramach programu „Perykles 2020” oraz jakości kluczowych wskaźników efektywności wykorzystywanych do pomiaru rezultatów programu „Perykles 2020”. W swoim komunikacie do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie śródkresowej oceny programu „Perykles 2020” oraz w swojej ocenie *ex ante* w formie dokumentu roboczego służb Komisji towarzyszącego wnioskowi Komisja, biorąc pod uwagę wnioski i zalecenia zawarte w śródkresowej ocenie, stwierdziła, że program „Perykles 2020” należy kontynuować po 2020 r. ze względu na jego unijną wartość dodaną, długoterminowe oddziaływanie i zrównoważony charakter objętych nim działań oraz jego wkład w zwalczanie przestępczości zorganizowanej.
- (8) W ocenie śródkresowej zalecono kontynuowanie działań finansowanych w ramach programu „Perykles 2020”, a jednocześnie zajęcie się koniecznością uproszczenia składania wniosków, zachęcania do zróżnicowania beneficjentów oraz udziału maksymalnej liczby właściwych organów z różnych państw w działaniach programu „Perykles 2020”, koncentrowania się w dalszym ciągu na nowych i powtarzających się zagrożeniach dotyczących fałszowania oraz poprawy kluczowych wskaźników efektywności.

⁽⁵⁾ Decyzja Rady 2001/923/WE z dnia 17 grudnia 2001 r. ustanawiająca program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles”) (Dz.U. L 339 z 21.12.2001, s. 50).

⁽⁶⁾ Decyzja Rady 2001/924/WE z dnia 17 grudnia 2001 r. rozszerzająca skutki decyzji ustanawiającej wymianę, pomoc i programy szkoleniowe w zakresie ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles”) na państwa członkowskie, które nie przyjęły euro jako jednej waluty (Dz.U. L 339 z 21.12.2001, s. 55).

⁽⁷⁾ Decyzja Rady 2006/75/WE z dnia 30 stycznia 2006 r. zmieniająca i rozszerzająca decyzję 2001/923/WE ustanawiającą program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles”) (Dz.U. L 36 z 8.2.2006, s. 40).

⁽⁸⁾ Decyzja Rady 2006/76/WE z dnia 30 stycznia 2006 r. rozszerzająca stosowanie decyzji 2006/75/WE zmieniającej i rozszerzającej decyzję 2001/923/WE ustanawiającą program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles”) na nieuczestniczące państwa członkowskie (Dz.U. L 36 z 8.2.2006, s. 42).

⁽⁹⁾ Decyzja Rady 2006/849/WE z dnia 20 listopada 2006 r. zmieniająca i rozszerzająca decyzję 2001/923/WE ustanawiającą program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles”) (Dz.U. L 330 z 28.11.2006, s. 28).

⁽¹⁰⁾ Decyzja Rady 2006/850/WE z dnia 20 listopada 2006 r. rozszerzająca na nieuczestniczące państwa członkowskie stosowanie decyzji 2006/849/WE zmieniającej i rozszerzającej decyzję 2001/923/WE ustanawiającą program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles”) (Dz.U. L 330 z 28.11.2006, s. 30).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 331/2014 z dnia 11 marca 2014 r. ustanawiające program wymiany, pomocy i szkoleń w dziedzinie ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles 2020”) i uchylające decyzje Rady 2001/923/WE, 2001/924/WE, 2006/75/WE, 2006/76/WE, 2006/849/WE oraz 2006/850/WE (Dz.U. L 103 z 5.4.2014, s. 1).

- (9) W państwach trzecich wykryto ośrodki fałszerskie, a fałszowanie euro nabiera coraz bardziej międzynarodowego wymiaru. Dlatego też budowanie zdolności oraz działania szkoleniowe z udziałem właściwych organów państw trzecich należy uznać za kluczowe dla uzyskania skutecznej ochrony euro i nadal promować je w kontekście kontynuacji programu „Perykles 2020”.
- (10) Należy przyjąć nowy program na lata 2021–2027 (zwany dalej „programem »Perykles IV«”). Należy zapewnić spójność programu „Perykles IV” z innymi stosownymi programami i działaniami, a zarazem jego komplementarność do nich. W celu realizacji programu „Perykles IV” Komisja powinna zatem, w ramach komitetu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1338/2001, przeprowadzić z głównymi zaangażowanymi stronami – w szczególności z właściwymi organami krajowymi wyznaczonymi przez państwa członkowskie, z Europejskim Bankiem Centralnym (EBC) i z Europolem – wszelkie niezbędne konsultacje w odniesieniu do oceny potrzeb w zakresie ochrony euro, w szczególności w odniesieniu do wymiany, pomocy i szkoleń. Ponadto Komisja przy realizacji programu „Perykles IV” powinna oprzeć się na bogatym doświadczeniu EBC w dziedzinie prowadzenia szkoleń oraz dostarczania informacji na temat fałszywych banknotów euro.
- (11) Do niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają horyzontalne zasady finansowe przyjęte przez Parlament Europejski i Radę na podstawie art. 322 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Zasady te, ustanowione w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ⁽¹²⁾ (zwanym dalej „rozporządzeniem finansowym”), określają w szczególności procedurę uchwalania i wykonywania budżetu w drodze dotacji, zamówień, nagród i wykonania pośredniego oraz przewidują kontrole odpowiedzialności podmiotów upoważnionych do działań finansowych. Zasady przyjęte na podstawie art. 322 TFUE obejmują również ogólny system warunkowości służący ochronie budżetu Unii.
- (12) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, a mianowicie ułatwianie współpracy między państwami członkowskimi oraz między Komisją a państwami członkowskimi w celu ochrony euro przed fałszowaniem, nie naruszając przy tym zakresu odpowiedzialności państw członkowskich i wykorzystując zasoby w sposób bardziej skuteczny niż byłoby to możliwe na poziomie krajowym, pomaganie państwu członkowskim w zbiorowej ochronie euro i zachęcanie do wykorzystania wspólnych struktur Unii do zacieśnienia współpracy oraz intensyfikacji terminowej i pełnej wymiany informacji między właściwymi organami, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (13) Program „Perykles IV” powinien być realizowany zgodnie z wieloletnimi ramami finansowymi określonymi w rozporządzeniu Rady (UE, Euratom) 2020/2093 ⁽¹³⁾.
- (14) W celu zapewnienia jednolitych warunków realizacji programu „Perykles IV” należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Komisja powinna przyjmować roczne programy prac określające priorytety, podział budżetu oraz kryteria oceny stosowane w przypadku udzielania dotacji na działania. W rocznych programach prac powinny być uwzględniane wyjątkowe i należycie uzasadnione przypadki, w których zwiększenie stopy współfinansowania jest niezbędne, aby zapewnić państwu członkowskim większą elastyczność finansową, umożliwiając im tym samym realizację i finalizowanie projektów ochrony i zabezpieczenia euro w zadowalający sposób.
- (15) W niniejszym rozporządzeniu określono pulę środków finansowych przeznaczoną na program „Perykles IV”, która podczas corocznej procedury budżetowej ma stanowić dla Parlamentu Europejskiego i Rady główną kwotę odniesienia w rozumieniu pkt 18 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 16 grudnia 2020 r. ⁽¹⁴⁾.

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) 2020/2093 z 17 grudnia 2020 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027 (Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 11).

⁽¹⁴⁾ Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 16 grudnia 2020 r. między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Europejską w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami oraz w sprawie nowych zasobów własnych, w tym również harmonogramu wprowadzania nowych zasobów własnych (Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 28).

- (16) W celu zapewnienia skutecznej oceny postępów w realizacji celów programu „Perykles IV”, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do zmiany załącznika w zakresie wskaźników, w przypadku gdy zostanie to uznane za konieczne do celów oceny, oraz w odniesieniu do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia o przepisy dotyczące ustanawiania ram monitorowania i oceny. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽¹⁵⁾. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (17) Zgodnie z rozporządzeniem finansowym, rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013⁽¹⁶⁾ i rozporządzeniami Rady (WE, Euratom) nr 2988/95⁽¹⁷⁾, (Euratom, WE) nr 2185/96⁽¹⁸⁾ i (UE) 2017/1939⁽¹⁹⁾ interesy finansowe Unii należy chronić za pomocą proporcjonalnych środków, w tym środków w zakresie zapobiegania nieprawidłowościom – w tym nadużyciom finansowym – ich wykrywania, korygowania i prowadzenia w ich sprawie postępowań, odzyskiwania środków utraconych, nienależnie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych oraz, w stosownych przypadkach, nakładania kar administracyjnych. W szczególności, zgodnie z rozporządzeniami (Euratom, WE) nr 2185/96 i (UE, Euratom) nr 883/2013, Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) jest uprawniony do prowadzenia dochodzeń administracyjnych, w tym kontroli na miejscu i inspekcji, w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycia finansowe, korupcja lub wszelka inna nielegalna działalność na szkodę interesów finansowych Unii.

Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/1939 Prokuratura Europejska (EPPO) jest uprawniona, do prowadzenia postępowań przygotowawczych oraz wnoszenia i popierania oskarżeń w sprawie przestępstw naruszających interesy finansowe Unii, jak przewidziano w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371⁽²⁰⁾. Zgodnie z rozporządzeniem finansowym każda osoba lub podmiot, które otrzymują środki finansowe Unii, mają w pełni współpracować w celu ochrony interesów finansowych Unii, przyznać Komisji, OLAF, Trybunałowi Obrachunkowemu oraz, w przypadku państw członkowskich, które uczestniczą we wzmocnionej współpracy na podstawie rozporządzenia (UE) 2017/1939, EPPO niezbędne prawa i dostęp, a także zapewnić, aby wszelkie osoby trzecie uczestniczące w wykonywaniu środków finansowych Unii przyznały tym organom równoważne prawa.

- (18) Komisja powinna przedstawić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze śródkresowej oceny realizacji programu „Perykles IV” oraz końcowe sprawozdanie z oceny dotyczące osiągnięcia jego celów. Zgodnie z pkt 22 i 23 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa program „Perykles 2020” powinien być przedmiotem ewaluacji na podstawie informacji zgromadzonych zgodnie ze szczególnymi wymogami dotyczącymi monitorowania, przy czym należy unikać obciążeń administracyjnych, w szczególności dla państw członkowskich, a także nadmiernej regulacji. Wymogi te powinny, w stosownych przypadkach, obejmować mierzalne wskaźniki stanowiące podstawę ewaluacji skutków programu „Perykles 2020” w praktyce.
- (19) Należy zatem uchylić rozporządzenie (UE) nr 331/2014.
- (20) Aby zapewnić ciągłość udzielania wsparcia w odpowiednim obszarze polityki oraz umożliwić rozpoczęcie wdrażania od początku obowiązywania wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym i być stosowane z mocą wsteczną od dnia 1 stycznia 2021 r.,

⁽¹⁵⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1).

⁽¹⁸⁾ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

⁽¹⁹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).

⁽²⁰⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 29).

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia program wymiany, pomocy i szkoleń w dziedzinie ochrony euro przed fałszowaniem (zwany dalej „programem »Perykles IV«”) na okres od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2027 r.

Niniejsze rozporządzenie określa cele programu „Perykles IV”, jego budżet na lata 2021–2027, formy finansowania unijnego oraz zasady dotyczące przyznawania takiego finansowania.

Artykuł 2

Cele programu

1. Celem ogólnym programu „Perykles IV” jest zapobieganie fałszowaniu i związanym z tym nadużyciom finansowym oraz zwalczanie tych zjawisk, a także ochrona integralności banknotów i monet euro, co zwiększa zaufanie obywateli i biznesu do autentyczności tych banknotów i monet, a tym samym umacnia zaufanie do unijnej gospodarki, przy jednoczesnym zapewnieniu stabilności finansów publicznych.
2. Celem szczegółowym programu „Perykles IV” jest ochrona banknotów i monet euro przed fałszowaniem i związanymi z tym nadużyciami finansowymi poprzez wspieranie i uzupełnianie środków podejmowanych przez państwa członkowskie oraz udzielanie pomocy właściwym organom krajowym i unijnym w ich staraniach na rzecz rozwijania ścisłej i regularnej współpracy pomiędzy nimi i z Komisją, a także wymiany najlepszych praktyk, obejmującej w stosownych przypadkach państwa trzecie i organizacje międzynarodowe.

Artykuł 3

Budżet

1. Pula środków finansowych na realizację programu „Perykles IV” na okres od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2027 r. wynosi 6 193 284 EUR według cen bieżących.
2. Roczne środki zatwierdzane są przez Parlament Europejski i Radę w granicach wieloletnich ram finansowych.
3. Kwota, o której mowa w ust. 1, może być wykorzystana na pomoc techniczną i administracyjną w ramach realizacji programu „Perykles IV”, taką jak działania przygotowawcze, monitorowanie, kontrola, audyt i ocena, w tym na instytucjonalne systemy informatyczne.

Artykuł 4

Realizacja i formy finansowania unijnego

1. Program „Perykles IV” jest realizowany w ramach zarządzania bezpośredniego zgodnie z rozporządzeniem finansowym.

2. Program „Perykles IV” jest realizowany przez Komisję we współpracy z państwami członkowskimi, w drodze przeprowadzanych regularnie konsultacji na różnych etapach realizacji programu „Perykles IV”, przy czym zapewnia się spójność oraz unika zbędnego powielania stosownych środków podejmowanych przez inne właściwe organy, w szczególności EBC i Europol. W tym celu przy opracowywaniu programów prac zgodnie z art. 10 Komisja uwzględni istniejące i planowane działania EBC oraz działania Europolu dotyczące zapobiegania fałszowaniu euro i związanym z tym nadużyciom finansowym.

3. Wsparcie finansowe w ramach programu „Perykles IV” na działania kwalifikowalne wymienione w art. 6 przyjmuje postać dotacji albo zamówień publicznych.

Artykuł 5

Wspólne działania

1. Działania w ramach programu „Perykles IV” mogą być organizowane wspólnie przez Komisję i innych partnerów posiadających odpowiednią wiedzę fachową, takich jak:

- a) krajowe banki centralne oraz EBC;
- b) krajowe centra analiz i krajowe centra analiz monet;
- c) Europejskie Centrum Techniczne i Naukowe i mennice;
- d) Europol, Eurojust i Interpol;
- e) krajowe biura centralne ds. zwalczania fałszowania przewidziane w art. 12 Konwencji międzynarodowej o zwalczaniu fałszowania pieniędzy podpisanej w Genewie dnia 20 kwietnia 1929 r. ⁽²¹⁾ oraz inne organy specjalizujące się w zapobieganiu fałszerstwom, ich wykrywaniu i egzekwowaniu prawa w związku z fałszerstwami;
- f) zainteresowane podmioty wyspecjalizowane w dziedzinie technologii powielania i certyfikacji, drukowania i grawerowania;
- g) podmioty inne niż te, o których mowa w lit. a)–f), oferujące szczególną wiedzę fachową, w tym, w stosownych przypadkach, takie podmioty z państw trzecich, a w szczególności z państw przystępujących i kandydujących do przystąpienia; oraz
- h) podmioty prywatne, które zdobyły wiedzę techniczną oraz wykazały się jej posiadaniem, a także zespoły specjalizujące się w wykrywaniu fałszywych banknotów i monet.

2. W przypadku gdy działania kwalifikowalne są organizowane przez Komisję i EBC, Eurojust, Europol lub Interpol, wynikające z nich wydatki są dzielone między nimi. W każdym przypadku każdy z nich ponosi koszty podróży i zakwaterowania zaproszonych przez siebie prelegentów.

ROZDZIAŁ II

KWALIFIKOWALNOŚĆ

Artykuł 6

Działania kwalifikowalne

1. Na warunkach określonych w rocznych programach prac, o których mowa w art. 10, w ramach programu „Perykles IV” zapewnia się wsparcie finansowe następujących działań:

- a) wymiana i rozpowszechnianie informacji, w szczególności w ramach organizowanych warsztatów, spotkań i seminariów, w tym szkoleń, ukierunkowanych staży i wymian pracowników właściwych organów krajowych oraz innych podobnych działań. Wymiana informacji jest ukierunkowana między innymi na:
  - najlepsze praktyki zapobiegania fałszowaniu euro i nadużyciom finansowym związanym z euro;
  - metodologie monitorowania i analizy ekonomicznych i finansowych skutków fałszerstw;

⁽²¹⁾ Seria Traktatów Ligi Narodów nr 2623 (1931), s. 372.

- funkcjonowanie baz danych i systemów wczesnego ostrzegania;
  - wykorzystywanie narzędzi wykrywających, w tym narzędzi wspomaganych komputerowo;
  - metody dochodzeniowo-sledcze;
  - pomoc naukową, w tym monitorowanie rozwoju technologii;
  - ochronę euro poza Unią;
  - działania badawcze;
  - dostarczanie specjalistycznej wiedzy operacyjnej;
- b) wsparcie techniczne, naukowe i operacyjne, które okaże się niezbędne do celów programu „Perykles IV”, obejmujące w szczególności:
- wszelkie odpowiednie środki, które zapewniają pomoce dydaktyczne na poziomie unijnym, takie jak informator o prawodawstwie Unii, biuletyny informacyjne, podręczniki praktyczne, glosariusze i leksykony, bazy danych, szczególnie w zakresie pomocy naukowej lub monitorowania technologii, lub systemy wspomagania komputerowego, takie jak oprogramowanie;
  - stosowne badania o wymiarze wielodyscyplinarnym i ponadnarodowym, w tym badania nad nowoczesnymi zabezpieczeniami;
  - opracowywanie instrumentów i metod wsparcia technicznego, ułatwiających wykrywanie na poziomie unijnym;
  - wsparcie na rzecz współpracy w zakresie operacji, w których uczestniczą co najmniej dwa państwa, gdy wsparcie takie nie może zostać udostępnione w ramach innych programów instytucji i organów Unii;
- c) zakup sprzętu wykorzystywanego w państwach trzecich przez wyspecjalizowane organy ds. zwalczania fałszowania do celów ochrony euro przed fałszowaniem zgodnie z art. 7 ust. 2.
2. Program „Perykles IV” uwzględni ponadnarodowe i wielodyscyplinarne aspekty zwalczania fałszowania przez włączanie do uczestnictwa następujących grup docelowych:
- a) pracowników organów zajmujących się wykrywaniem i zwalczaniem fałszerstw, w szczególności sił policyjnych, organów celnych i organów administracji finansowej, w zależności od zakresu ich funkcji na poziomie krajowym;
  - b) pracowników służb wywiadowczych;
  - c) przedstawicieli krajowych banków centralnych, mennic, banków komercyjnych i innych pośredników finansowych, w szczególności w zakresie obowiązków instytucji finansowych;
  - d) funkcjonariuszy wymiaru sprawiedliwości, wyspecjalizowanych w tej dziedzinie prawników i sędziów;
  - e) wszelkich innych grup stosownych specjalistów, takich jak izby handlowe i przemysłowe lub porównywalne struktury mogące zapewnić dostęp do małych i średnich przedsiębiorstw, detalistów i przedsiębiorstw zajmujących się transportem gotówki.
3. Grupy, o których mowa w ust. 2, mogą obejmować uczestników z państw trzecich.

ROZDZIAŁ III

DOTACJE

Artykuł 7

Dotacje

1. Dotacji w ramach programu „Perykles IV” udziela się i zarządza się nimi zgodnie z tytułem VIII rozporządzenia finansowego.
2. W przypadku działań realizowanych za pomocą dotacji zakup sprzętu nie może być jedynym przedmiotem umowy o udzielenie dotacji.

Artykuł 8

Stopy współfinansowania

Stopa współfinansowania w przypadku dotacji udzielanych w ramach programu „Perykles IV” nie może przekraczać 75 % kosztów kwalifikowalnych. W wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadkach, określonych w rocznych programach prac, o których mowa w art. 10, stopa współfinansowania nie może przekraczać 90 % kosztów kwalifikowalnych.

Artykuł 9

Kwalifikujące się podmioty

Podmiotami kwalifikującymi się do otrzymania finansowania w ramach programu „Perykles IV” są właściwe organy krajowe zdefiniowane w art. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1338/2001.

ROZDZIAŁ IV

PROGRAMOWANIE, MONITOROWANIE I OCENA

Artykuł 10

Programy prac

1. W celu realizacji programu „Perykles IV” Komisja przyjmuje programy prac, o których mowa w art. 110 rozporządzenia finansowego.
2. W odniesieniu do dotacji program prac określa, obok wymogów zawartych w art. 110 rozporządzenia finansowego, istotne kryteria kwalifikacji i wyboru oraz maksymalną możliwą stopę współfinansowania.

Artykuł 11

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 12 ust. 2, powierza się Komisji na okres od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2027 r.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 12 ust. 2, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 12 ust. 2 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

*Artykuł 12***Monitorowanie**

1. Wskaźniki na potrzeby sprawozdawczości dotyczącej postępów programu „Perykles IV” w realizacji celu szczegółowego ustanowionego w art. 2 określa załącznik.
2. Aby zapewnić skuteczną ocenę postępów w realizacji celów programu „Perykles IV”, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 11 w celu zmiany załącznika w zakresie wskaźników, jeżeli zostanie to uznane za konieczne do celów oceny, jak również w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia o przepisy dotyczące ustanawiania ram monitorowania i oceny.
3. Komisja co roku przekazuje Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i EBC informacje o rezultatach programu „Perykles IV”, uwzględniając w nich wskaźniki ilościowe i jakościowe określone w załączniku.
4. Państwa uczestniczące oraz inni beneficjenci dostarczają Komisji wszelkie niezbędne dane i informacje, pozwalające na monitorowanie i ocenę programu „Perykles IV”.

*Artykuł 13***Ocena**

1. Niezależna ocena śródkresowa programu „Perykles IV” przeprowadzana jest z chwilą, gdy dostępne są wystarczające informacje na temat realizacji programu, jednak nie później niż cztery lata od rozpoczęcia realizacji programu „Perykles IV”.
2. Na koniec realizacji programu „Perykles IV”, lecz nie później niż dwa lata po upływie okresu wskazanego w art. 1, Komisja przeprowadza ocenę końcową programu „Perykles IV”.
3. Komisja przekazuje wnioski z tych ocen wraz z własnymi uwagami Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i EBC.

ROZDZIAŁ V

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE*Artykuł 14***Informacje, komunikacja i eksponowanie**

1. Odbiorcy finansowania unijnego podają informacje o pochodzeniu tych środków oraz zapewniają eksponowanie finansowania unijnego, w szczególności podczas promowania działań i ich rezultatów, poprzez dostarczanie spójnych, skutecznych i proporcjonalnych ukierunkowanych informacji przeznaczonych dla różnych grup odbiorców, w tym dla mediów i opinii publicznej.
2. Komisja prowadzi działania informacyjne i komunikacyjne związane z programem „Perykles IV” oraz realizowanymi w jego ramach działaniami i uzyskanymi rezultatami.
3. Zasoby finansowe przydzielone na program „Perykles IV” przyczyniają się również do komunikacji instytucjonalnej na temat priorytetów politycznych Unii, w zakresie, w jakim priorytety te są związane z celami, o których mowa w art. 2.

*Artykuł 15***Uchylenie**

Rozporządzenie (UE) nr 331/2014 traci moc ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2021 r.

*Artykuł 16***Przepisy przejściowe**

1. Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na kontynuację ani modyfikację działań rozpoczętych na podstawie rozporządzenia (UE) nr 331/2014, które nadal stosuje się do tych działań aż do ich zamknięcia.
2. Z puli środków finansowych przeznaczonych na program „Perykles IV” pokrywane mogą być również wydatki na pomoc techniczną i administracyjną w celu zapewnienia przejścia między programem „Perykles IV” a środkami przyjętymi na podstawie rozporządzenia (UE) nr 331/2014.

*Artykuł 17***Wejście w życie i stosowanie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 maja 2021 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

D. M. SASSOLI

Przewodniczący

W imieniu Rady

A. P. ZACARIAS

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

WSKAŹNIKI SŁUŻĄCE OCENIE PROGRAMU „PERYKLES IV”

Program „Perykles IV” będzie ściśle monitorowany w oparciu o zestaw wskaźników mających na celu zmierzenie, przy minimalnych obciążeniach i kosztach administracyjnych, zakresu, w jakim osiągnięto cel ogólny i cel szczegółowy Programu „Perykles IV”. W tym celu gromadzone będą dane dotyczące następującego zestawu kluczowych wskaźników:

- a) liczba wykrytych fałszywych monet i banknotów euro;
- b) liczba zlikwidowanych nielegalnych wytwórni;
- c) liczba właściwych organów ubiegających się o udział w programie „Perykles IV”;
- d) odsetek zadowolonych uczestników działań finansowanych z programu „Perykles IV”; oraz
- e) informacje zwrotne od uczestników, którzy wzięli już udział we wcześniejszych działaniach w ramach programów „Perykles”, na temat oddziaływania programu „Perykles IV” na ich działania w zakresie ochrony euro przed fałszowaniem.

Dane i informacje dotyczące kluczowych wskaźników efektywności są gromadzone co roku przez Komisję i beneficjentów programu „Perykles IV”, zgodnie z poniższym schematem:

- Komisja gromadzi dane dotyczące liczby fałszywych monet i banknotów euro;
  - Komisja gromadzi dane dotyczące liczby zlikwidowanych nielegalnych wytwórni;
  - Komisja gromadzi dane dotyczące liczby właściwych organów ubiegających się o udział w programie „Perykles IV”;
  - Komisja i beneficjenci programu „Perykles IV” gromadzą dane dotyczące odsetka zadowolonych uczestników działań finansowanych z programu „Perykles IV”;
  - Komisja i beneficjenci programu „Perykles IV” gromadzą dane dotyczące informacji zwrotnych od uczestników, którzy wzięli już udział we wcześniejszych działaniach w ramach programów „Perykles”, na temat oddziaływania programu „Perykles IV” na ich działania w zakresie ochrony euro przed fałszowaniem.
-

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2021/841

z dnia 19 lutego 2021 r.

zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) nr 640/2014 w odniesieniu do przepisów dotyczących niezgodności związanych z systemem identyfikacji i rejestracji bydła, owiec i kóz oraz dotyczących obliczania poziomu kar administracyjnych w odniesieniu do zwierząt zgłoszonych w ramach systemów pomocy lub środków wsparcia związanych z produkcją zwierzęcą

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 63 ust. 4, art. 64 ust. 6 oraz art. 77 ust. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 30 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 640/2014 ⁽²⁾ zawiera przepisy dotyczące ustalania liczby zwierząt zatwierdzonych do celów dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją na podstawie wniosków o pomoc z tytułu zwierząt gospodarskich w ramach systemów pomocy związanej z produkcją zwierzęcą lub wsparcia rozwoju obszarów wiejskich na podstawie wniosków o płatność w ramach środków wsparcia związanych z produkcją zwierzęcą. W szczególności określono w nim przepisy dotyczące przypadków niezgodności z systemem identyfikacji i rejestracji bydła oraz owiec i kóz. Rozporządzenie Rady (WE) nr 21/2004 ⁽³⁾ stanowi, że państwa członkowskie mają ustanowić system identyfikacji i rejestracji owiec i kóz. Ponieważ ten system identyfikacji i rejestracji zawiera wymogi podobne do wymogów systemu identyfikacji i rejestracji bydła określonego w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1760/2000 ⁽⁴⁾, należy ujednoczyć przepisy dotyczące uwzględniania niezgodności z systemem identyfikacji i rejestracji tych trzech kategorii zwierząt. W tym kontekście należy zastąpić odniesienie do „kolczyków” odniesieniem do „środków identyfikacji” zgodnie z tymi dwoma rozporządzeniami.
- (2) Biorąc pod uwagę ewolucję zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli, a także w celu uproszczenia, należy dostosować kary administracyjne w odniesieniu do systemów pomocy związanej z produkcją zwierzęcą i środków wsparcia związanych z produkcją zwierzęcą, określone w art. 31 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014, poprzez wyłączenie maksymalnie trzech zwierząt, co do których stwierdzono, że są niezatwierdzone, ze stosowania kar administracyjnych, o ile można je indywidualnie zidentyfikować za pomocą środków identyfikacji lub dokumentów uzupełniających, oraz poprzez dostosowanie poziomu kar, które mają być stosowane w przypadku stwierdzenia, że niezatwierdzonych jest więcej zwierząt niż trzy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 640/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli oraz warunków odmowy lub wycofania płatności oraz do kar administracyjnych mających zastosowanie do płatności bezpośrednich, wsparcia rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności (Dz.U. L 181 z 20.6.2014, s. 48).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 21/2004 z dnia 17 grudnia 2003 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestrowania owiec i kóz oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 i dyrektywy 92/102/EWG i 64/432/EWG (Dz.U. L 5 z 9.1.2004, s. 8).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczące etykietowania mięsa wołowego i produktów z mięsa wołowego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 820/97 (Dz.U. L 204 z 11.8.2000, s. 1).

- (3) Zgodnie z art. 53 ust. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 639/2014⁽³⁾, w przypadku gdy środek wsparcia związanego z produkcją dotyczy bydła lub owiec i kóz, jako warunek kwalifikowalności do wsparcia państwa członkowskie określają wymogi w zakresie identyfikacji i rejestracji zwierząt przewidziane odpowiednio w rozporządzeniu (WE) nr 1760/2000 lub rozporządzeniu (WE) nr 21/2004. Ponadto zgodnie z tymi rozporządzeniami zdarzenia zwierzęce takie jak narodziny, zgony i przemieszczenia należy zgłaszać do skomputeryzowanej bazy danych w określonych terminach. Nieprzestrzeganie tych terminów uznaje się za niezgodność w odniesieniu do danego zwierzęcia. Aby jednak zapewnić proporcjonalność oraz bez uszczerbku dla innych warunków kwalifikowalności ustalonych przez państwo członkowskie, bydło, owce i kozy należy uznać za kwalifikujące się do pomocy lub wsparcia bez stosowania kar administracyjnych, o ile późne zgłoszenie zdarzenia zwierzęcego miało miejsce przed rozpoczęciem okresu przetrzymania lub przed określoną datą odniesienia ustanowioną przez państwo członkowskie zgodnie z art. 53 ust. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 639/2014.
- (4) W celu zapewnienia jasności i uproszczenia, brzmienie art. 31 ust. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 640/2014 należy dostosować zarówno do systemu opartego na wnioskach, jak i systemu bezwnioskowego.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie delegowane (UE) nr 640/2014.
- (6) Aby zapewnić państwom członkowskim wystarczająco dużo czasu na dostosowanie swoich systemów w celu wdrożenia zmienionych przepisów, niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do wniosków o przyznanie pomocy, wniosków o wsparcie i wniosków o płatność złożonych w odniesieniu do lat składania wniosków lub okresów premiowych rozpoczynających się od dnia 1 stycznia 2021 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu delegowanym (UE) nr 640/2014 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 30 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku stwierdzenia niezgodności z systemem identyfikacji i rejestracji bydła, owiec i kóz stosuje się następujące przepisy:

- a) obecne w gospodarstwie bydło, które utraciło jeden z dwóch środków identyfikacji, uznaje się za zatwierdzone, pod warunkiem że jest jednoznacznie i indywidualnie identyfikowalne przy pomocy innych elementów systemu identyfikacji i rejestracji bydła, o których mowa w art. 3 akapit pierwszy lit. b), c) i d) rozporządzenia (WE) nr 1760/2000;
- b) obecne w gospodarstwie owce lub kozy, które utraciły jeden z dwóch środków identyfikacji, uznaje się za zatwierdzone pod warunkiem że zwierzę jest wciąż identyfikowalne przy pomocy pierwszego sposobu identyfikacji zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 21/2004 i pod warunkiem że wszystkie pozostałe wymogi systemu identyfikacji i rejestrowania owiec i kóz są spełnione;
- c) obecne w gospodarstwie zwierzę z gatunków bydła, owcę lub kozę które utraciły obydwa środki identyfikacji, uznaje się za zatwierdzone, pod warunkiem że zwierzę nadal może być zidentyfikowane za pomocą rejestru, paszportu zwierzęcia, w stosownych przypadkach bazy danych lub innych środków ustanowionych odpowiednio w rozporządzeniu (WE) nr 1760/2000 lub rozporządzeniu (WE) nr 21/2004 oraz pod warunkiem że posiadacz zwierzęcia może udowodnić, iż podjął działania w celu naprawy tej sytuacji przed otrzymaniem powiadomienia o kontroli na miejscu;
- d) w przypadku gdy stwierdzone niezgodności dotyczą niepoprawnych wpisów do rejestru, paszportów zwierząt lub skomputeryzowanej bazy danych zwierząt, lecz nie mają znaczenia dla celów weryfikacji zgodności z kryteriami kwalifikowalności innymi niż te, o których mowa w art. 53 ust. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 639/2014, w odniesieniu do danego systemu pomocy lub środka wsparcia, przedmiotowe zwierzę uznaje się za niezatwierdzone jedynie w przypadku, gdy takie niepoprawne wpisy wykryto w toku co najmniej dwóch kontroli w ciągu 24 miesięcy. We wszystkich pozostałych przypadkach przedmiotowe zwierzęta uznaje się za niezatwierdzone po pierwszym stwierdzeniu niezgodności;

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 639/2014 z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie uzupełnienia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 ustanawiającego przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz zmiany załącznika X do tego rozporządzenia (Dz.U. L 181 z 20.6.2014, s. 1).

- e) w przypadku gdy stwierdzone niezgodności dotyczą spóźnionych zgłoszeń zdarzeń zwierzęcych do skomputeryzowanej bazy danych, dane zwierzę uznaje się za zatwierdzone, jeżeli zgłoszenie miało miejsce przed rozpoczęciem okresu przetrzymania lub przed datą odniesienia ustanowioną zgodnie z art. 53 ust. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 639/2014.

W przypadku stwierdzenia przez właściwy organ oczywistych błędów wpisy i zgłoszenia do systemu identyfikacji i rejestracji bydła, owiec i kóz można w dowolnym momencie sprostować.”;

- b) uchyla się ust. 5;

- 2) art. 31 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 31

Kary administracyjne w odniesieniu do zwierząt objętych systemami pomocy lub środkami wsparcia związanymi z produkcją zwierzęcą

1. Całkowita kwota pomocy lub wsparcia, do której beneficjent jest uprawniony w ramach systemu pomocy związanej z produkcją zwierzęcą, środka wsparcia związanego z produkcją zwierzęcą lub rodzaju operacji w ramach takiego środka wsparcia w danym roku składania wniosków, jest wypłacana na podstawie liczby zwierząt zatwierdzonych zgodnie z art. 30 ust. 3, pod warunkiem że w następstwie kontroli administracyjnych lub kontroli na miejscu stwierdzono, że:
  - a) nie więcej niż trzy zwierzęta są niezatwierdzone; oraz
  - b) niezatwierdzone zwierzęta można indywidualnie zidentyfikować za pomocą dowolnych środków ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 1760/2000 lub (WE) nr 21/2004.
2. Jeżeli niezatwierdzone są więcej niż trzy zwierzęta, całkowita kwota pomocy lub wsparcia, do której beneficjent jest uprawniony w ramach systemów pomocy, środków wsparcia lub rodzaju operacji w ramach danego środka wsparcia, o których mowa w ust. 1, w danym roku składania wniosków zostaje zmniejszona o:
  - a) odsetek ustalony zgodnie z ust. 3, jeżeli nie przekracza on 20 %;
  - b) dwukrotność odsetka ustalonego zgodnie z ust. 3, jeżeli przekracza on 20 % ale nie przekracza 30 %.

Jeżeli odsetek ustalony zgodnie z ust. 3 przekracza 30 %, za dany rok składania wniosków nie przyznaje się pomocy lub wsparcia, do których beneficjent byłby uprawniony zgodnie z art. 30 ust. 3 w ramach systemu pomocy lub środka wsparcia lub rodzaju operacji w ramach danego środka wsparcia w danym roku składania wniosków.

Jeżeli odsetek ustalony zgodnie z ust. 3 przekracza 50 %, za dany rok składania wniosków nie przyznaje się pomocy lub wsparcia, do których beneficjent byłby uprawniony zgodnie z art. 30 ust. 3 w ramach systemu pomocy lub środka wsparcia lub rodzaju operacji w ramach danego środka wsparcia w danym roku składania wniosków. Ponadto beneficjent podlega dodatkowej karze w kwocie odpowiadającej różnicy między liczbą zwierząt zgłoszonych a liczbą zwierząt zatwierdzonych zgodnie z art. 30 ust. 3. Jeśli kwota nie może być w całości odliczona w ciągu trzech kolejnych lat kalendarzowych następujących po roku kalendarzowym, w którym dokonano ustalenia, zgodnie z art. 28 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 908/2014 anuluje się saldo pozostałe do spłaty.

W przypadku gatunków innych niż te, o których mowa w art. 30 ust. 4 niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie mogą określić liczbę zwierząt inną niż próg trzech zwierząt przewidziany w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu. Przy określaniu tej liczby państwa członkowskie zapewniają, że jest ona w istocie równoważna progowi trzech zwierząt, uwzględniając między innymi duże jednostki przeliczeniowe inwentarza lub kwotę przyznawanej pomocy lub wsparcia.

3. W celu ustalenia wartości procentowych, o których mowa w ust. 2, liczbę zwierząt objętych systemem pomocy lub środkiem wsparcia lub rodzajem operacji, co do których stwierdzono, że nie zostały zatwierdzone, dzieli się przez liczbę zwierząt zatwierdzonych dla tego systemu pomocy lub środka wsparcia lub rodzaju operacji w ramach takiego środka wsparcia w danym roku składania wniosków.
4. Jeżeli przy obliczaniu całkowitej kwoty pomocy lub wsparcia, do której uprawniony jest beneficjent w ramach systemu pomocy, środka wsparcia lub rodzaju operacji w ramach danego środka wsparcia w danym roku składania wniosków uwzględnia się liczbę dni, w ciągu których zwierzęta spełniające kryteria kwalifikowalności przebywają na terenie gospodarstwa, wówczas przy obliczaniu liczby zwierząt, co do których stwierdzono, że są niezatwierdzone, o której mowa w ust. 2, również uwzględnia się liczbę dni, w ciągu których te zwierzęta przebywały na terenie gospodarstwa.”.

*Artykuł 2***Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do wniosków o przyznanie pomocy, wniosków o wsparcie lub wniosków o płatność złożonych w latach składania wniosków lub okresów premiowych począwszy od dnia 1 stycznia 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 lutego 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/842**z dnia 26 maja 2021 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 307/2012 w odniesieniu do wymogów przejrzystości i poufności na potrzeby unijnej oceny ryzyka stwarzanego przez substancje podlegające kontroli****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1925/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie dodawania do żywności witamin i składników mineralnych oraz niektórych innych substancji ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 1925/2006 zharmonizowano obowiązujące w państwach członkowskich zasady dodawania do żywności witamin i składników mineralnych oraz niektórych innych substancji.
- (2) W rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 307/2012 ⁽²⁾ ustanowiono w szczególności przepisy wykonawcze dotyczące stosowania procedury, o której mowa w art. 8 ust. 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 1925/2006, dotyczącej oceny bezpieczeństwa przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) substancji podlegających kontroli wymienionych w części C załącznika III do tego rozporządzenia.
- (3) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1381 ⁽³⁾ zmieniono rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾. Zmiany te miały na celu zwiększenie przejrzystości i zrównoważonego charakteru unijnej oceny ryzyka we wszystkich obszarach łańcucha żywnościowego, w których Urząd przedstawia naukową ocenę ryzyka.
- (4) Zmianami do rozporządzenia (WE) nr 178/2002 wprowadzono nowe przepisy dotyczące między innymi: udzielania ogólnych porad przez personel Urzędu na wniosek potencjalnego wnioskodawcy, na etapie poprzedzającym złożenie wniosku lub zgłoszenia, oraz obowiązku powiadamiania o badaniach zleconych lub przeprowadzonych przez podmioty gospodarcze w celu uzasadnienia wniosku, a także konsekwencji nieprzestrzegania tego obowiązku. Wprowadzono również przepisy dotyczące publicznego ujawniania przez Urząd wszystkich danych naukowych, badań i innych informacji przedstawionych w celu uzasadnienia wniosku, z wyjątkiem należycie uzasadnionych informacji poufnych, na wczesnym etapie procesu oceny ryzyka, a następnie przeprowadzania konsultacji z osobami trzecimi.
- (5) Chociaż rozporządzenie (UE) 2019/1381 nie zawiera przepisów dotyczących oceny ryzyka związanego z substancjami lub składnikami, które zostały wymienione w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1925/2006, jego przepisy mają bezpośrednie znaczenie dla tej procedury, jak określono w art. 8 ust. 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 1925/2006. Przepisy te dotyczą etapu poprzedzającego złożenie wniosku lub zgłoszenia w odniesieniu do doradztwa przed złożeniem wniosku i powiadamiania o zleconych badaniach, a także etapu oceny ryzyka w odniesieniu do wymogów w zakresie przejrzystości i poufności oraz konsultacji publicznych. Regulują one głównie procedury oparte na wnioskach zainicjowane przez podmioty prowadzące przedsiębiorstwa spożywcze.
- (6) Rozporządzenie (WE) nr 1925/2006 przyznaje istotną rolę w wykazaniu bezpieczeństwa danej substancji podlegającej kontroli wymienionej w części C załącznika III do tego rozporządzenia nie tylko podmiotom prowadzącym przedsiębiorstwa spożywcze, ale również innym zainteresowanym stronom, takim jak organizacje branżowe lub konsumenckie. W związku z tym ocena substancji podlegającej kontroli nie wymaga złożenia wniosku przez określonego wnioskodawcę – wszystkie zainteresowane podmioty gospodarcze i inne zainteresowane strony mogą przedłożyć w tym celu dane i informacje.

⁽¹⁾ Dz.U. L 404 z 30.12.2006, s. 26.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 307/2012 z dnia 11 kwietnia 2012 r. ustanawiające przepisy wykonawcze dotyczące stosowania art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1925/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dodawania do żywności witamin i składników mineralnych oraz niektórych innych substancji (Dz.U. L 102 z 12.4.2012, s. 2).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1381 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie przejrzystości i zrównoważonego charakteru unijnej oceny ryzyka w łańcuchu żywnościowym oraz zmieniające rozporządzenia (WE) nr 178/2002, (WE) nr 1829/2003, (WE) nr 1831/2003, (WE) nr 2065/2003, (WE) nr 1935/2004, (WE) nr 1331/2008, (WE) nr 1107/2009, (UE) 2015/2283 oraz dyrektywę 2001/18/WE (Dz.U. L 231 z 6.9.2019, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1).

- (7) Należy zapewnić, aby procedura oceny bezpieczeństwa substancji podlegającej kontroli wymienionej w części C załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 1925/2006 była regulowana przepisami porównywalnymi do przepisów rozporządzenia (UE) 2019/1381 zarówno w odniesieniu do etapu poprzedzającego złożenie dokumentacji, jak i etapu oceny ryzyka.
- (8) W związku z powyższym rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 307/2012 należy dostosować do zmian w rozporządzeniu (WE) nr 178/2002 wprowadzonych rozporządzeniem (UE) 2019/1381, w szczególności pod względem: (i) przewidzianej w art. 32a możliwości zwrócenia się do personelu Urzędu o poradę przed złożeniem wniosku lub zgłoszenia, ilekroć Urząd jest zobowiązany do wydania opinii lub proszony o jej wydanie; (ii) określonego w art. 32b obowiązku powiadamiania Urzędu o odnośnych badaniach; (iii) określonego w art. 32c obowiązku Urzędu dotyczącego przeprowadzania konsultacji z osobami trzecimi; (iv) określonych w art. 39f obowiązków w odniesieniu do formy przedkładania informacji oraz (v) przepisów dotyczących poufności przewidzianych w art. 39.
- (9) Udzielanie przez Urząd, na wniosek, porad na temat przepisów mających zastosowanie do dokumentacji wymaganej do przedłożenia w celu wykazania bezpieczeństwa substancji podlegającej kontroli, wymienionej w części C załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 1925/2006, a także na temat treści takiej dokumentacji przed jej złożeniem, może poprawić jakość przedkładanych informacji, a tym samym stanowić wsparcie dla oceny bezpieczeństwa. Jednakże podmioty prowadzące przedsiębiorstwa spożywcze i inne zainteresowane strony mogą nie być w stanie w pełni skorzystać z porad udzielanych przed złożeniem dokumentacji ze względu na termin składania dokumentacji. W interesie poprawy jakości oceny naukowej podmioty prowadzące przedsiębiorstwa spożywcze i inne zainteresowane strony powinny mieć możliwość zwrócenia się o poradę na etapie przed złożeniem dokumentacji w kwestii ewentualnego jej przedłożenia od dnia przyjęcia przez Urząd opinii na podstawie art. 8 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1925/2006, w której określono możliwość szkodliwego wpływu na zdrowie związanego z przyjmowaniem substancji, lecz przyznano, że istnieje niepewność naukowa.
- (10) Badania wymagane w celu udowodnienia bezpieczeństwa substancji podlegającej kontroli, wymienionej w części C załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 1925/2006, uwzględniają szereg czynników, a zatem mogą znacznie się różnić. Przedłużenie terminu składania dokumentacji przez podmioty prowadzące przedsiębiorstwa spożywcze lub zainteresowane strony z 18 do 24 miesięcy od dnia, w którym substancja została wymieniona w części C załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 1925/2006, może stać się ułatwieniem, jeżeli chodzi o przygotowanie i złożenie dokumentacji, a tym samym stanowić wsparcie dla oceny bezpieczeństwa.
- (11) Obowiązek powiadamiania o odnośnych badaniach określony w art. 32b rozporządzenia (WE) nr 178/2002 powinien mieć również zastosowanie do podmiotów prowadzących przedsiębiorstwa spożywcze lub zainteresowanych stron, które zamierzają przedłożyć do oceny dokumentację określoną w art. 2 rozporządzenia (UE) nr 307/2012. Konieczne jest jednak dalsze dostosowanie do procedury określonej w art. 32b rozporządzenia (WE) nr 178/2002. Konsekwencje proceduralne przewidziane w art. 32b rozporządzenia (WE) nr 178/2002 w przypadku nieprzebrania jego przepisów prowadzą do opóźnień w ocenie dokumentacji. Z uwagi na obowiązkowy termin czterech lat przewidziany w art. 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1925/2006 opóźnienia w ocenie mogą jednak oznaczać, że wyznaczony termin nie zostanie dotrzymany. W związku z tym te konsekwencje proceduralne nie są właściwe w kontekście procedury oceny substancji wymienionych w części C załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 1925/2006 i nie powinny być przewidziane. Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji dotyczącej substancji podlegającej kontroli wymienionej w części C załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 1925/2006 w wymaganym terminie, należy brać pod uwagę jedynie dokumentację złożoną w terminie 24 miesięcy od dnia, w którym substancja została wymieniona w tym załączniku.
- (12) Rozporządzenie (UE) 2019/1381 stosuje się od dnia 27 marca 2021 r. W związku z tym w celu zapewnienia pewności i jasności prawa w odniesieniu do wymogów przejrzystości dotyczących procedury na podstawie art. 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1925/2006 oraz w celu umożliwienia jednolitego wdrażania wymogów w zakresie przejrzystości i poufności w odniesieniu do unijnej oceny ryzyka w przypadku wszystkich zainteresowanych sektorów niniejsze rozporządzenie musi wejść w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu. Ze względu na pewność prawa niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do dokumentacji przedłożonej Urzędowi począwszy od tej daty.
- (13) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 307/2012

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 307/2012 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Substancja wymieniona w części C załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 1925/2006

1. Do czasu przyjęcia standardowych formatów danych na podstawie art. 39f rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Urząd uznaje za ważną wyłącznie dokumentację przedstawioną w formacie elektronicznym, który umożliwia pobieranie i drukowanie dokumentów oraz wyszukiwanie w nich informacji.

Po przyjęciu standardowych formatów danych, aby dokumentacja została uznana za ważną, jest ona przedstawiana zgodnie z tymi standardowymi formatami danych.

Jeżeli Urząd nie uzna ważności dokumentacji, informuje podmiot gospodarczy działający na rynku spożywczym lub zainteresowaną stronę, która złożyła dokumentację, oraz Komisję o powodach, dla których uważa tę dokumentację za nieważną.

2. Do celów decyzji, o której mowa w art. 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1925/2006, Urząd bierze pod uwagę jedynie dokumentację przedłożoną w terminie 24 miesięcy od wejścia w życie decyzji o umieszczeniu substancji w części C załącznika III do tego rozporządzenia na podstawie jego art. 8 ust. 2.”;

2) dodaje się następujące artykuły:

„Artykuł 5a

Porada na etapie poprzedzającym złożenie dokumentacji

Na wniosek podmiotu gospodarczego działającego na rynku spożywczym lub jakiegokolwiek innej zainteresowanej strony personel Urzędu udziela porady na temat przepisów mających zastosowanie do przedłożenia dokumentacji zawierającej dane naukowe mające na celu wykazanie bezpieczeństwa substancji wymienionej w części C załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 1925/2006 oraz wymaganej treści tej dokumentacji.

Podmioty gospodarcze działające na rynku spożywczym i inne zainteresowane strony mogą zwrócić się o poradę na etapie przed złożeniem dokumentacji w kwestii ewentualnego jej przedłożenia od dnia przyjęcia przez Urząd opinii na podstawie art. 8 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1925/2006, w której określono możliwość szkodliwego wpływu na zdrowie związanego z przyjmowaniem substancji.

Porad takich na etapie poprzedzającym złożenie dokumentacji udziela się zgodnie z art. 32a rozporządzenia (WE) nr 178/2002, który stosuje się odpowiednio.

Artykuł 5b

Powiadamianie o badaniach

1. Podmioty gospodarcze działające na rynku spożywczym i inne zainteresowane strony niezwłocznie powiadamiają Urząd o tytule, zakresie oraz dacie rozpoczęcia i planowanej dacie zakończenia każdego badania zleconego lub przeprowadzanego przez nie w celu wykazania bezpieczeństwa substancji wymienionej w części C załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 1925/2006, a także o laboratorium lub jednostce badawczej znajdujących się w Unii i prowadzących to badanie.

2. Laboratoria i inne jednostki badawcze znajdujące się w Unii również powiadamiają niezwłocznie Urząd o tytule i zakresie jakiegokolwiek badania zleconego przez podmioty gospodarcze działające na rynku spożywczym i inne zainteresowane strony, przeprowadzanego przez takie laboratoria lub inne jednostki badawcze w celu wykazania bezpieczeństwa substancji wymienionej w części C załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 1925/2006, o dacie jego rozpoczęcia i planowanej dacie zakończenia, jak również o nazwie podmiotu gospodarczego działającego na rynku spożywczym lub zainteresowanej strony, które zleciły przeprowadzenie takiego badania.

3. Badania, o których powiadomiono zgodnie z niniejszym artykułem, są włączane przez Urząd do bazy danych, o której mowa w art. 32b ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002.

Artykuł 5c

Przejrzystość

W przypadku gdy Urząd ma wydać opinię na temat substancji podlegającej kontroli wymienionej w części C załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 1925/2006, na podstawie ważnej dokumentacji:

- a) podaje do wiadomości publicznej dane przedłożone w tej dokumentacji zgodnie z art. 38 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 178/2002, który stosuje się odpowiednio;
- b) konsultuje się z zainteresowanymi stronami i z opinią publiczną na podstawie art. 32c ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, który stosuje się odpowiednio, na podstawie jawnej wersji danych przedłożonych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 5d

Poufność

Przedkładając dokumentację, podmiot gospodarczy działający na rynku spożywczym lub inna zainteresowana strona może wystąpić z wnioskiem o zachowanie poufności niektórych części przedłożonych informacji lub danych.

Do takiego wniosku o zachowanie poufności dołącza się możliwe do zweryfikowania uzasadnienie wykazujące, że ujawnienie takich informacji lub danych znacząco szkodzi interesom wnioskodawcy w rozumieniu art. 39 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, które stosuje się odpowiednio.”.

Artykuł 2

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do dokumentacji przedłożonej Urzędowi począwszy od tej daty.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 maja 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/843**z dnia 26 maja 2021 r.****w sprawie odnowienia zatwierdzenia substancji czynnej cyjazofamid, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 20 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywą Komisji 2003/23/WE ⁽²⁾ włączono cyjazofamid jako substancję czynną do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG ⁽³⁾.
- (2) Substancje czynne włączone do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG uznaje się za zatwierdzone na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 i są one wymienione w części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 ⁽⁴⁾.
- (3) Zatwierdzenie substancji czynnej cyjazofamid, określonej w części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011, wygasa w dniu 31 lipca 2021 r.
- (4) Wniosek o odnowienie zatwierdzenia substancji czynnej cyjazofamid złożono zgodnie z art. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 844/2012 ⁽⁵⁾ w terminie określonym w tym artykule.
- (5) Wnioskodawca złożył dodatkową dokumentację wymaganą zgodnie z art. 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 844/2012. Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy stwierdziło, że wniosek jest kompletny.
- (6) Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy w porozumieniu z państwem członkowskim pełniącym rolę współsprawozdawcy przygotowało projekt sprawozdania z oceny w sprawie odnowienia i w dniu 23 czerwca 2015 r. przedłożyło go Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) oraz Komisji.
- (7) Urząd podał do wiadomości publicznej dodatkową dokumentację skróconą. Urząd udostępnił również projekt sprawozdania z oceny w sprawie odnowienia wnioskodawcy i państwom członkowskim w celu zgłoszenia uwag i rozpoznał konsultacje publiczne na ten temat. Otrzymane uwagi Urząd przekazał Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Komisji 2003/23/WE z dnia 25 marca 2003 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia imazamoksu, oksasulfuronu, etoksylsulfuronu, foramsulfuronu, oksadiargilu i cyjazofamidu jako substancji czynnych (Dz.U. L 81 z 28.3.2003, s. 39).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 540/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wykazu zatwierdzonych substancji czynnych (Dz.U. L 153 z 11.6.2011, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 844/2012 z dnia 18 września 2012 r. ustanawiające przepisy niezbędne do wprowadzenia w życie procedury odnowienia dotyczącej substancji czynnych, jak przewidziano w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 252 z 19.9.2012, s. 26).

- (8) W dniu 23 maja 2016 r. Urząd przekazał Komisji wnioski ⁽⁶⁾, w których określili, czy cyjazofamid ma szansę spełnić kryteria zatwierdzenia przewidziane w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009. W dniu 28 lipca 2020 r. na podstawie udzielonego przez Komisję mandatu Urząd zaktualizował swoje wnioski w związku z wątpliwościami dotyczącymi stawonogów niebędących przedmiotem zwalczania ⁽⁷⁾. W dniu 3 grudnia 2020 r. Komisja przedstawiła Stałemu Komitetowi ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz sprawozdanie w sprawie odnowienia dotyczące cyjazofamidu, zaś w dniu 26 stycznia 2021 r. – projekt rozporządzenia.
- (9) W odniesieniu do kryteriów identyfikacji właściwości zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego, wprowadzonych rozporządzeniem Komisji (UE) 2018/605 ⁽⁸⁾, we wnioskach Urzędu wskazano, że – biorąc pod uwagę dowody naukowe – jest bardzo mało prawdopodobne, by cyjazofamid był substancją zaburzającą funkcjonowanie układu hormonalnego w odniesieniu do wydzielania estrogenów, androgenów, steroidów i hormonów tarczycy. Na podstawie dostępnych danych i aktualnej wiedzy naukowej streszczonych we wnioskach Urzędu nie stwierdzono żadnych negatywnych skutków, które mogłyby sugerować, że substancja działa w sposób zaburzający funkcjonowanie układu hormonalnego. W związku z tym Komisja stwierdza, że cyjazofamidu nie należy uznawać za substancję mającą właściwości zaburzające funkcjonowanie układu hormonalnego.
- (10) Komisja zwróciła się do wnioskodawcy o przedstawienie uwag do wniosków Urzędu oraz, zgodnie z art. 14 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 844/2012, do sprawozdań w sprawie odnowienia. Wnioskodawca przedstawił uwagi, które zostały dokładnie przeanalizowane.
- (11) W odniesieniu do jednego lub większej liczby reprezentatywnych zastosowań co najmniej jednego środka ochrony roślin zawierającego substancję czynną cyjazofamid ustalono, że kryteria zatwierdzenia przewidziane w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 zostały spełnione.
- (12) Ocena ryzyka dotycząca odnowienia zatwierdzenia substancji czynnej cyjazofamid opiera się na ograniczonej liczbie reprezentatywnych zastosowań, co jednak nie ogranicza zastosowań, w odniesieniu do których mogą zostać dopuszczone środki ochrony roślin zawierające cyjazofamid. Nie należy zatem utrzymywać ograniczenia do zastosowania w charakterze środka grzybobójczego.
- (13) Należy zatem odnowić zatwierdzenie cyjazofamidu.
- (14) Zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 w związku z jego art. 6 oraz w świetle aktualnej wiedzy naukowej i technicznej należy jednak przewidzieć pewne warunki. Należy w szczególności zażądać dodatkowych informacji potwierdzających.
- (15) Aby zwiększyć zaufanie do wniosków stwierdzających, że cyjazofamid nie ma właściwości zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego, wnioskodawca powinien przedstawić – zgodnie z pkt 2.2 lit. b) załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 i zgodnie z wytycznymi dotyczącymi identyfikacji substancji zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego – zaktualizowaną ocenę kryteriów określonych w pkt 3.6.5 i 3.8.2 załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 zmienionego rozporządzeniem (UE) 2018/605 ⁽⁹⁾.
- (16) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011.
- (17) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/869 ⁽¹⁰⁾ przedłużono okres zatwierdzenia cyjazofamidu do dnia 31 lipca 2021 r., aby umożliwić zakończenie procesu odnowienia przed upływem okresu zatwierdzenia tej substancji czynnej. Z uwagi na to, że data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia byłaby bliska dacie wygaśnięcia zatwierdzenia cyjazofamidu, niniejsze rozporządzenie należy zacząć stosować począwszy od dnia następującego po dacie wygaśnięcia zatwierdzenia cyjazofamidu.
- (18) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

⁽⁶⁾ Dziennik EFSA 2016;14(6):4503, [24 s.]. Dostępne na stronie internetowej: www.efsa.europa.eu.

⁽⁷⁾ „Updated peer review of the pesticide risk assessment of the active substance cyazofamid” (Zaktualizowana wzajemna ocena ryzyka stwarzanego przez pestycydy, dotycząca substancji czynnej cyjazofamid); Dziennik EFSA 2020;18(9):6232.

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2018/605 z dnia 19 kwietnia 2018 r. zmieniające załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 poprzez ustanowienie naukowych kryteriów określania właściwości zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego (Dz.U. L 101 z 20.4.2018, s. 33).

⁽⁹⁾ ECHA (Europejska Agencja Chemikaliów) i EFSA (Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności) przy wsparciu technicznym Wspólnego Centrum Badawczego (JRC), Andersson N., Arena M., Auteri D., Barmaz S., Grignard E., Kienzler A., Lepper P., Lostia A.M., Munn S., Parra Morte J.M., Pellizzato F., Tarazona J., Terron A. oraz Van der Linden S., 2018 r. Wytyczne dotyczące identyfikacji substancji zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego w kontekście rozporządzeń (UE) nr 528/2012 i (WE) nr 1107/2009. Dziennik EFSA 2018;16(6):5311, 135 s.

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/869 z dnia 24 czerwca 2020 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresów zatwierdzenia substancji czynnych: beflubutamid, benalaksyl, bentiawalikarb, bifenazat, boskalid, bromoksynil, kaptan, cyjazofamid, dimetomorf, etefon, etoksazol, famoksadon, fenamifos, flumioksazylna, fluok-sastrobina, folpet, formetanat, metrybuzyna, milbemektyna, *Paecilomyces lilacinus* szczep 251, fenmedifam, fosmet, piryminyfos metylu, propamokarb, protiokonazol i S-metolachlor (Dz.U. L 201 z 25.6.2020, s. 7).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Odnowienie zatwierdzenia substancji czynnej

Odnawia się zatwierdzenie substancji czynnej cyjazofamid, określonej w załączniku I, z zastrzeżeniem warunków wyszczególnionych w tym załączniku.

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 540/2011

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 sierpnia 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 maja 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

_____

ZALĄCZNIK I

Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość ⁽¹⁾	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
Cyjazofamid Nr CAS: 120116-88-3 Nr CIPAC: 653	4-chloro-2-cyano-N,N-dimetylo-5-p-toliloimidazolo-1-sulfonamid	≥ 935 g/kg	1 sierpnia 2021 r.	31 lipca 2036 r.	<p>W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania w sprawie odnowienia dotyczącego cyjazofamidu, w szczególności jego dodatki I i II.</p> <p>W swojej ogólnej ocenie państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na:</p> <ol style="list-style-type: none"> specyfikację materiału technicznego produkowanego do celów handlowych; wpływ przetwarzania na ocenę ryzyka dla konsumentów; ochronę stawonogów i dżdżownic niebędących przedmiotem zwalczania. <p>Wnioskodawca przedkłada Komisji, państwom członkowskim oraz Urzędowi informacje potwierdzające na temat:</p> <ol style="list-style-type: none"> wpływu procesów uzdatniania wody na charakter pozostałości obecnych w wodach powierzchniowych i podziemnych, w przypadku gdy wody powierzchniowe lub podziemne pobiera się w celu wykorzystania jako wody pitnej; pkt 3.6.5 i 3.8.2 załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, zmienionego rozporządzeniem Komisji (UE) 2018/605. <p>Wnioskodawca przedkłada informacje, o których mowa w pkt 1, w ciągu dwóch lat od daty publikacji przez Komisję wytycznych w sprawie oceny wpływu procesów uzdatniania wody na charakter pozostałości obecnych w wodach powierzchniowych i podziemnych.</p> <p>W odniesieniu do pkt 2 wnioskodawca przedkłada do dnia 16 czerwca 2023 r. zaktualizowaną ocenę informacji już przedłożonych oraz, w stosownych przypadkach, dodatkowe informacje potwierdzające brak działania na układ hormonalny.</p>

⁽¹⁾ Dodatkowe dane szczegółowe dotyczące identyfikacji i specyfikacji substancji czynnej znajdują się w sprawozdaniu w sprawie odnowienia.

ZAŁĄCZNIK II

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w części A skreśla się pozycję 46 dotyczącą cyjazofamidu;
- 2) w części B dodaje się pozycję w brzmieniu:

Numer	Nazwa zwyczajowa, Numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość ⁽¹⁾	Data zatwierdzenia	Wygaśnięcie zatwierdzenia	Przepisy szczególne
„146	Cyjazofamid Nr CAS: 120116-88-3 Nr CIPAC: 653	4-chloro-2-cyjano-N,N-dimetylo-5-p-toliloimidazolo-1-sulfonamid	≥ 935 g/kg	1 sierpnia 2021 r.	31 lipca 2036 r.	<p>W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania w sprawie odnowienia dotyczącego cyjazofamidu, w szczególności jego dodatki I i II. W swojej ogólnej ocenie państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) specyfikację materiału technicznego produkowanego do celów handlowych; b) wpływ przetwarzania na ocenę ryzyka dla konsumentów; c) ochronę stawonogów i dżdżownic niebędących przedmiotem zwalczania. <p>Wnioskodawca przedkłada Komisji, państwom członkowskim oraz Urzędowi informacje potwierdzające na temat:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wpływu procesów uzdatniania wody na charakter pozostałości obecnych w wodach powierzchniowych i podziemnych, w przypadku gdy wody powierzchniowe lub podziemne pobiera się w celu wykorzystania jako wody pitnej; 2) pkt 3.6.5 i 3.8.2 załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, zmienionego rozporządzeniem Komisji (UE) 2018/605. <p>Wnioskodawca przedkłada informacje, o których mowa w pkt 1, w ciągu dwóch lat od daty publikacji przez Komisję wytycznych w sprawie oceny wpływu procesów uzdatniania wody na charakter pozostałości obecnych w wodach powierzchniowych i podziemnych.</p>

						W odniesieniu do pkt 2 wnioskodawca przedkłada do dnia 16 czerwca 2023 r. zaktualizowaną ocenę informacji już przedłożonych oraz, w stosownych przypadkach, dodatkowe informacje potwierdzające brak działania na układ hormonalny.”
⁽¹⁾ Dodatkowe dane szczegółowe dotyczące identyfikacji i specyfikacji substancji czynnej znajdują się w sprawozdaniu w sprawie odnowienia.						

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2021/844

z dnia 26 maja 2021 r.

w sprawie zakończenia postępowania antysubsydyjnego dotyczącego przywozu niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Turcji

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 14 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

- (1) W dniu 12 czerwca 2020 r. Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła dochodzenie antysubsydyjne w odniesieniu do przywozu niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej („produkt objęty dochodzeniem”), pochodzących z Turcji. Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”)⁽²⁾.
- (2) Produkty objęte dochodzeniem to niektóre wyroby walcowane płaskie z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, nawet w zwojach (w tym wyroby cięte na wymiar i taśmy), niepoddane innej obróbce niż walcowanie na gorąco, nieplaterowane, niepowleczone ani niepokryte pochodzące z Turcji.

Niniejsze dochodzenie nie obejmuje następujących produktów:

- wyroby ze stali nierdzewnej i ze stali krzemowej elektrotechnicznej o ziarnach zorientowanych,
- wyroby ze stali narzędziowej i szybko tnącej,
- wyroby, nie w zwojach, bez wypukłych wzorów, o grubości przekraczającej 10 mm i szerokości co najmniej 600 mm, oraz
- wyroby, nie w zwojach, bez wypukłych wzorów, o grubości od 4,75 mm do 10 mm i szerokości co najmniej 2 050 mm.

- (3) Dochodzenie zostało wszczęte w następstwie skargi złożonej przez Europejskie Stowarzyszenie Hutnictwa Stali („Eurofer” lub „skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % ogólnej produkcji unijnej produktu objętego dochodzeniem. W skardze przedstawiono wystarczające dowody na wystąpienie subsydiowania i wynikającej z niego szkody, by uzasadnić wszczęcie dochodzenia.
- (4) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja wyraźnie poinformowała skarżących, innych znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących oraz władze Turcji, znanych importerów, dostawców i użytkowników, przedsiębiorstwa handlowe, a także stowarzyszenia, o których wiadomo, że są zainteresowane, o wszczęciu dochodzenia i zaprosiła te podmioty do wzięcia w nim udziału.
- (5) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia dochodzenia oraz złożenia wniosku o posiedzenie wyjaśniające przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55.

⁽²⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antysubsydyjnego dotyczącego przywozu niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Turcji (Dz.U. C 197 z 12.6.2020, s. 4).

2. Wycofanie skargi i zakończenie postępowania

- (6) W dniu 24 marca 2021 r. skarżący powiadomił Komisję o wycofaniu swojej skargi.
- (7) Na mocy art. 14 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1037 w przypadku wycofania skargi postępowanie może zostać zakończone, o ile nie jest to sprzeczne z interesem Unii.
- (8) Dochodzenie nie ujawniło żadnych okoliczności wskazujących, że dalsze prowadzenie sprawy byłoby w interesie Unii.
- (9) Komisja stwierdziła zatem, iż postępowanie antysubsydyjne dotyczące przywozu niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Turcji powinno zostać zakończone bez wprowadzania środków.
- (10) Zainteresowane strony zostały odpowiednio poinformowane i umożliwiono im przedstawienie uwag. Nie otrzymano żadnych uwag.
- (11) Niniejsza decyzja jest zgodna z opinią Komitetu ustanowionego na podstawie art. 15 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 ⁽³⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zakończone zostaje postępowanie antysubsydyjne dotyczące przywozu wyrobów walcowanych płaskich z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, nawet w zwojach (w tym wyrobów ciętych na wymiar i taśm), niepoddanych innej obróbce niż walcowanie na gorąco, nieplaterowanych, niepowleczonej ani niepokrytych, obecnie objętych kodami CN 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 00, 7208 38 00, 7208 39 00, 7208 40 00, 7208 52 10, 7208 52 99, 7208 53 10, 7208 53 90, 7208 54 00, 7211 13 00, 7211 14 00, 7211 19 00, ex 7225 19 10 (kod TARIC 7225 19 10 90), 7225 30 90, ex 7225 40 60 (kod TARIC 7225 40 60 90), 7225 40 90, ex 7226 19 10 (kod TARIC 7226 19 10 90), 7226 91 91 i 7226 91 99 oraz pochodzących z Turcji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 maja 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21).

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2021/845**z dnia 26 maja 2021 r.****zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2019/1202 w odniesieniu do oznaczania skłonności nagromadzeń pyłu do samozapalenia**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie normalizacji europejskiej, zmieniające dyrektywy Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/23/WE i 2009/105/WE oraz uchylające decyzję Rady 87/95/EWG i decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1673/2006/WE⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 12 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/34/UE⁽²⁾ w przypadku produktów spełniających normy zharmonizowane lub części norm zharmonizowanych, do których odniesienie opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, zakłada się, że spełniają one zasadnicze wymagania zdrowia i bezpieczeństwa określone w załączniku II do tej dyrektywy i objęte tymi normami lub ich częściami.
- (2) Pismem nr BC/CEN/46-92 – BC/CLC/05-92 z dnia 12 grudnia 1994 r. Komisja zwróciła się do Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego (CEN) i Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego Elektrotechniki (CENELEC) z wnioskiem o opracowanie i rewizję norm zharmonizowanych na potrzeby dyrektywy 94/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽³⁾. Dyrektywa ta została zastąpiona dyrektywą 2014/34/UE bez zmiany zasadniczych wymagań zdrowia i bezpieczeństwa określonych w załączniku II do dyrektywy 94/9/WE.
- (3) CEN i CENELEC zostały poproszone w szczególności o opracowanie normy dotyczącej projektowania i testowania urządzeń przeznaczonych do użytku w atmosferze potencjalnie wybuchowej, jak określono w rozdziale I programu normalizacyjnego uzgodnionego między CEN, CENELEC i Komisją oraz załączonego do wniosku BC/CEN/46-92 – BC/CLC/05-92. CEN i CENELEC zostały również poproszone o dokonanie rewizji obowiązujących norm w celu dostosowania ich do zasadniczych wymagań zdrowia i bezpieczeństwa określonych w dyrektywie 94/9/WE.
- (4) Na podstawie wniosku BC/CEN/46-92 – BC/CLC/05-92 CEN dokonał rewizji normy EN 15188:2007 dotyczącej oznaczania skłonności nagromadzeń pyłu do samozapalenia. W wyniku tej rewizji CEN przedłożył Komisji normę EN 15188:2020.
- (5) Komisja wraz z CEN oceniła, czy norma EN 15188:2020 opracowana przez CEN jest zgodna z wnioskiem BC/CEN/46-92 – BC/CLC/05-92.
- (6) Norma EN 15188:2020 spełnia wymagania, które ma obejmować i które określono w załączniku II do dyrektywy 2014/34/UE. Należy zatem opublikować odniesienie do tej normy w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (7) Norma EN 15188:2020 zastępuje normę EN 15188:2007. Należy zatem wycofać z *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* odniesienie do normy EN 15188:2007.

⁽¹⁾ Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 12.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/34/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do urządzeń i systemów ochronnych przeznaczonych do użytku w atmosferze potencjalnie wybuchowej (Dz.U. L 96 z 29.3.2014, s. 309).

⁽³⁾ Dyrektywa 94/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 marca 1994 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących urządzeń i systemów ochronnych przeznaczonych do użytku w przestrzeniach zagrożonych wybuchem (Dz.U. L 100 z 19.4.1994, s. 1).

- (8) Aby zapewnić producentom wystarczająco dużo czasu na dostosowanie swoich produktów do zmienionej wersji normy EN 15188:2007, należy odroczyć wycofanie odniesienia do tej normy.
- (9) Odniesienia do norm zharmonizowanych opracowanych na potrzeby dyrektywy 2014/34/UE opublikowano w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/1202 (*). W celu zapewnienia, aby odniesienia do norm zharmonizowanych opracowanych na potrzeby dyrektywy 2014/34/UE były wymienione w tym samym akcie, do tejże decyzji wykonawczej należy włączyć odniesienia do norm EN 15188:2020 oraz EN 15188:2007.
- (10) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję wykonawczą (UE) 2019/1202.
- (11) Zgodność z normą zharmonizowaną stanowi podstawę do domniemania zgodności z odpowiednimi zasadniczymi wymaganiami określonymi w prawodawstwie harmonizacyjnym Unii od dnia publikacji odniesienia do takiej normy w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejsza decyzja powinna zatem wejść w życie z dniem jej opublikowania,

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do decyzji wykonawczej (UE) 2019/1202 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

W załączniku II do decyzji wykonawczej (UE) 2019/1202 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 maja 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

(*) Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/1202 z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie zharmonizowanych norm dla urządzeń i systemów ochronnych przeznaczonych do użytku w atmosferze potencjalnie wybuchowej opracowanych na potrzeby dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/34/UE (Dz.U. L 189 z 15.7.2019, s. 71).

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku I do decyzji wykonawczej (UE) 2019/1202 dodaje się pozycję w brzmieniu:

Nr	Odniesienie do normy
„3.	EN 15188:2020 Oznaczanie skłonności nagromadzeń pyłu do samozapalenia”

ZAŁĄCZNIK II

W załączniku II do decyzji wykonawczej (UE) 2019/1202 dodaje się pozycję w brzmieniu:

Nr	Odniesienie do normy	Data wycofania
„3.	EN 15188:2007 Oznaczanie skłonności nagromadzeń pyłu do samozapalenia	27 listopada 2022 r.”

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/238 z dnia 8 lutego 2019 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 37/2010 w celu sklasyfikowania substancji owotransferyna w odniesieniu do jej maksymalnego limitu pozostałości**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 39 z dnia 11 lutego 2019 r.)

Strona 6, załącznik – tabela 1, pozycja dotycząca substancji owotransferyna, kolumna szоста załącznika:

zamiast: „Nie stosować u zwierząt, których jaja są przeznaczone do spożycia”,

powinno być: „Nie stosować u zwierząt, których jaja są przeznaczone do spożycia przez ludzi”.

Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/810 z dnia 20 maja 2021 r. zmieniającego rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/2021/808 w odniesieniu do przepisów przejściowych dotyczących niektórych substancji wymienionych w załączniku II do decyzji 2002/657/WE

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 180 z dnia 21 maja 2021 r.)

Okładka i strona 112, tytuł otrzymuje brzmienie:

„Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/810 z dnia 20 maja 2021 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/808 w odniesieniu do przepisów przejściowych dotyczących niektórych substancji wymienionych w załączniku II do decyzji 2002/657/WE”

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)